

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt LXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

reformandas, mentem intendit, oportunitatem nanciscens, nunc ex Ecclesiarum vacationibus, nunc ex monachorum dissensionibus. Anno itaque millesimo centesimo primo, Ecclesiæ Alciacensis (cui de iure, consuetudine, ac priuilegio consuevit, & debet, ex isto monasterio Abbas prouideri) Lamberto Abbate defuncto, Odonem Cluniacensem monachum, virum exemplarem, ad ordinem hîc reformandum pridem missum, diligentiam Hugonis, tunc Cluniacensis Abbatis, Alciacensis Abbatem præfecit. Qui multa ibidem per religionis aduersarios aduersa perpeffus, illis fugientibus ipse cum viris timoratis, sibi adhærentibus, idem cœnobi-um ferè viginti annis, secundum regulam, & exteriorem abundantiam honorificè rexit. *Hactenus Iperius.*

An. 1101.

CAPVT LXVII.

Bantum vulgo Bantz in d. Herbipolensi.

Fundatum id legitur in honorem S. Dionysij anno 1071. ab *Abberarde* Comitissa de Bant quæ ibidem sepulta est. Fuit primum sexus utriusque cœnobi-um; sed virginibus amotis, post vastationem rursus pro monachis ædificatum est anno 1127. ab *Othone* Episcopo Bambergensi & Pomeranorum Apostolo. Ita *Bruschius* citato loco.

1071.

*Rota, seu Rotense monasterium, ad Oenum fl.
supra Vvasserburgium.*

DE fundatione huius monasterij nihil certius potest tradi, quam ipsum Henrici quarti Imperatoris diploma, quod ibi integrum ac illæsum extat.

In nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. Hæricus diuina fauente clementia quartus Romanorum Imperator Augustus; ideo fidelis nostri Cononis Palatini memoriam posteris transmittimus, quæ præterea semper in benedictione erit, quod Deum & S. Petrum omnium rerum suarum heredem reliquit. Habuit enim duos liberos, quibus substantiam suam diuisit, Cononem scilicet & Irmingardam, quæ cum marito traderetur, portionem sibi debitam accepit, & de parte reliqua omnem calumniam legitime refutauit. Deinde filius quoque duxit uxorem, celebratisq; nuptijs, dum multi conuenissent, inierunt consilium parentes cum filio & nuru sua, ne in die bonorum immemores essent malorum, & ut illi, qui omnia dedit, aliquid tribuerent. Conuenerunt ergo in hoc, ut in loco & fundo, qui dicitur Rota, quem præterfluit Oenus fluuius, qui etiam in Comitatu Arnolphi Comitatus monasterium construerent, ibiq; monachos Deo famulantes congregarent. Placuit sic filio, placuit nurui, simulq; cum parentibus ad altare Sanctorum Martini et Amiani, procedentes tradiderunt Deo & SS. eius

quid

quidquid in regno nostro possederunt, si absq³ liberis obirent. Nurus quoq³ dotem quam ex marito acceperat, monasterio in legitimam possessionē tradidit, cum omni patrimonio quod in Lotaringia possederat, si ex eodem marito Conone liberos non generaret. Evolutis autem aliquot diebus, filius ad seruitium nostrum vocatus, in bello cecidit, & sic omnis hereditas ad monasterij ius, cui traditum fuerat, redijt. Orbatus verò pater tota mente ad Deum conuertitur, sublatoq³ corpore filij, & assumpta nuru, quæ sine prole remanserat, ad monasterium properat, exequias celebrat, celebratisq³ exequijs traditionem renouauit. Dat socer hereditatem, nurus dotem non conditionaliter, vt prius, sed perfectè Deo & Sanctis eius in perpetuum; offeruntur viri militares, qui dicuntur ministeriales, cum prædijs & possessionibus suis, quos domi forisq³ custodes lateris habebat, quibus etiam iura statuit, vt monasterij gloriam teneant, & Abbatibus libere ac regulariter substituendis honesto loco, gradu & ordine deseruiant. Traduntur familia diuersæ sexus & ætatis, quibus etiam tertiam partem seruitij sui relaxauit; hisq³ dispositis, traditionem consummat, & prædia plurima Deo & fratribus regulariter viuentibus confert &c. Confirmauit hæc omnia Henricus Imp.

Ratisbonæ anno 1073.

Ita Hundius.

*Schyrense monasterium, vulgò Scheyrn, in
Germania.*

1077.

Schyrum siue Schyrense monasterium, supra *Pfassenhouen* situm Comitum initio Schyrensiū magnificū castrum fuisse legitur, quod construxit *Arnolphus* Comes Chirensis, filius *Arnoldi* mali. In monasterium verò conuersum est hoc modo: Inchoata erat ab *Ottone* & *Alberto*, nobilibus viris, solitudinemque amantibus hominibus, in dictorum Comitum ac Principum Schyrensiū ditione, montanis videlicet *Bauariæ*, iuxta altissimum eius prouinciæ iugum, quod accolæ *den Vyendelstein* vocant, Eremitica quædam cella & Ecclesiola, annum Christi circiter 1077. consentientibus *Ottone* Schyrensi Comite, eiusque vxore *Haziga*, Aragonum Regis filia, & vtriusque filijs, *Eccharde*, *Bernhardo*, & *Ottone*, Principibus Schyrensis. Hæc cella, iussu *Ellenhardi*, Frisingensis Episcopi, ea tempestate ægrotantis ac grauitè decumbentis, à Pontifice quodam Polensi consecrata est. Decedente verò paulò post ex hac vita Principe *Ottone*, anno nimirum Christi 1079. *Haziga*, vidua *Ottonis* cum filiorum suorum consensu, ex humili ac Eremitarum domo celebre monasterium construere, ac dotare decreuit.

Transtulit verò monasticam sedem in paulò amœniorem locum, qui hodie adhuc à præ-

ter-

terfluente pisculentissimo fluuiolo *Vischbach* dici solet, & quatuordecim miliaribus à Schyro, septem à Monachio, duobus à S. Quirini Tigurino monasterio abest, ad pedem montis *Khnezagel* cognominati in Aibligensi districtu situm: vbi adhuc hactempestate duo sunt templa, quorum aliud S. Martino, alterum B. Virgini dicatum est, & Præpositura monasterio Schyrensi incorporata. Hunc locum Haziga fundatrix & pagis & vineis plurimis ditauit: in eoque cœpit monastica D. Benedicti congregatio. In hoc fundatrix mortua & humata; at postea Schyrum translata est. Sed nec iste locus diu satis placuit: post sex enim annos à prima translatione iterum mutata est sedes: & secundo translatum monasterium è montanis in paulo liberio rem agrum ad Glauum fluuium, qui non procul inde in Ambram cadit, *Vsenhofium*, antiquitus *Glanek* à fluuiio dictum, tribus miliaribus à Schyrensi monasterio situm. Illic in monte S. Petri (vbi hodie adhuc templum visitur ab Ottone Hazigæ fundatricis filio & à Bertholdo Comite de Burgheim ante duas aras ibidem sepultis, constructum) tertio inchoatum est monasterium, sub primo adhuc Abbate *Erchenboldo*. Sed post sedecim annos propter aquarum in sublimi monte S. Petri defectum, locus iste etiam parum commodus monachis visus est; quartoque translatum est coenobium nuper inceptum, in ipsam Principum Schyrensi, vnanimi eorundem

omnium consensu auitam arcem ac fedē, amplam illam quidem, sed, admodum ruinosam ac ferè desertam. Hæc Scyrensis monasterij initia sunt & exordia certissima. In media Ecclesia sublimis est tumulus *Otonis* fundatoris, ac *Hazigæ* fundatricis.

In ingressu domus capitularis est alius de terra eleuatus tumulus, sub quo 120. vtriusq; sexus Comitum ac Principum Schyrensiū corpora sita, & in subterranea crypta, quasi ordine collocata esse dicuntur.

CAPVT LXVIII.

AQUICINCTVM

Ad Scarpum fl. secundo milliari à Duaco.

An. 1079.

Ano millesimo septuagesimo nono, incoeptū est coenobium sancti Saluatoris in insula, quæ dicitur Aquicinctus, à viris illustribus Sichero videlicet atq; Vualtero. Qui Sicherus habebat uxorem nomine Mathildem, nobilem quidem natalibus, sed nobiliorem moribus. Quæ coniugem suum crebrius monendo, ad hoc opus aggrediendum incitauit, ideò maximè, quod sanctum quendam Gordanium inibi quondam eremiticam vitam duxisse ferebatur. Vnde factum est, vt præfati viri hinc crebro colloquentes se mutuo hortarentur, & deliberantes An-

De quo vide Molanū in Natal,

fellum